σον καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς πόλεως διὰ τὸν μὴ εἰσέτι διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῆς καθιερώσεως τῆς ἀπογευματινῆς ἀργίας ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος κατὰ τὴν ἀρξαμένην θερινὴν περίοδον. Εὑρίσκομεν δικαιολογημένην τὴν δυσκόλως συγκαλυπτομένην ἐκ τῆς ἀσυνεννοησίας ἀγανάκτησιν τῶν καταστηματαρχῶν καὶ ὑπαλλήλων οἱ ὁποῖοι ὅλως ἀδικαιολογήτως ὑφίστανται τὰς συνεπείας τοῦ διαρκῶς διευρυνομένου χάσματος μεταξὺ τῶν συνδικαλιστικῶν ἐκπροσώπων τῶν δύο αὐτῶν τάξεων. Εἶναι καιρὸς νομίζομεν νὰ ἐπέμβῃ ἡ Νομαρχία.

★

Η ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Εἰς ἄλλην στήλην, συνεργάτης μας, διατυπώνει τὸ παράπονον ὅτι ἡ ἐπαρχία παραμένει ἄνευ πνευματικῆς τροφῆς καὶ προτείνει ὅπως ἡ «Λυρικὴ Σκηνὴ» καὶ τὸ «Ἐθνικὸν Θέατρον» κατέρχωνται ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ ἔτους καὶ εἰς Πάτρας. Ὅταν ἐγράφοντο αἱ σκέψεις αὐταί, ἀνηγγέλετο ταυτοχρόνως ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Ἀχ. Γερωκωστοπούλου, τὴν 7ην Ὀκτωβρίου ἡ «Λυρικὴ Σκηνὴ» περιλαμβάνουσα 135 σολίστ, χορῳδοὺς κλπ. θὰ κατέλθῃ εἰς Πάτρας διὰ σειρὰν ἔνδεκα παραστάσεων. Χαιρετίζομεν μὲ ἱκανοποίησιν τὸ γεγονὸς καὶ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ὁ κ. Γερωκωστόπουλος θὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τὸ αἴτημα διὰ τὸ «Ἐθνικὸν Θέατρον εἰς πρώτην εὐκαιρίαν».

★

ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ

Ἡ διατυπωθεῖσα ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς 3ης Μεραρχίας πρότασις, ὅπως συγκροτηθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς διαφώτισιν τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῶν διατάξεων περὶ τροχαίας κινήσεως, ἄκρως ἐπιτυχὴς καὶ ἐπίκαιρος μετὰ τὰ τελευταῖα ἀλλεπάλληλα αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα, ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ μείνῃ εἰς τὰ χαρτιά. Ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ὅμως τῆς προτάσεως ἔχει ἤδη παρέλθῃ ἀρκετὸς χρόνος, χωρὶς περιέργως νὰ δοθῇ οἱαδήποτε συνέχεια.

★

ΤΟ ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ

Τὸ μέγαρον τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας, τὸ γνωστὸν εἰς τοὺς πολλοὺς ὡς Ἀρσάκειον ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως, λόγῳ καλῆς θέσεώς του, κόσμημα διὰ τὴν πόλιν. Ἀτυχῶς ὅμως περιβάλλεται ἀπὸ ἕνα ἀθλιέστατου ἢ μᾶλλον ἕνα ἀνύπαρκτον πεζοδρόμιον. Λόγοι ἀνέτου κυκλοφορίας τῶν πεζῶν, ἀλλὰ καὶ καλαισθησίας ἐπιβάλλουν τὴν ἐπιδιόρθωσίν του, τοὐλάχιστον εἰς τὰς δύο πλευρὰς τῶν ὁδῶν Κορίνθου καὶ Μαιζῶνος.

★

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΑΦΕΛΕΙΑ

Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀποκρύψας ἐπὶ κατοχῆς ὑπὸ τὴν γῆν, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σπιτιοῦ του, 400 λίρας διεπίστωσεν πρό τινων ἡμερῶν ὅτι ὁ κεκρυμμένος θησαυρὸς εἶχε πετάξῃ, τῇ ἐπινεύσει τῆς ὑπηρεσίας του, ἡ ὁποία ἐγνώριζε καλλίτερον τοῦ κυρίου της τὴν ὠφελημότητα τῆς κυκλοφορίας τοῦ νομίσματος. Ἡ ἀφαίρεσις τῶν λιρῶν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας εἶναι βεβαίως πρᾶξις ἀξιοκατάκριτος. Διερωτώμεθα ὅμως πῶς θὰ πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ἐνέργεια τοῦ κ. καθηγητοῦ, ὁ ὁποῖος σημειωθήτω, πρὸ ὀλίγων μόλις ἑβδομάδων εἶχε τὴν ἀφέλειαν νὰ τοποθετήσῃ εἰς τὸ ὑπόγειον χρηματοκιβώτιον ἑτέρας 100 λίρας. Δάσκαλε πού δίδασκες...

★

ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ

Ἡ πρώτη ἀπόφασις, ἡ ἐκδοθεῖσα ἐν Πάτραις ὑπὸ τοῦ Α' Κακουργοδικείου τῇ συμμετοχῇ διὰ πρώτην φορὰν καὶ γυναικῶν ἐνόρκων, ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων πεπλανημένη. Ἀσφαλῶς, θὰ πρόκειται περὶ συμπτώσεως, διότι ἡ εὐθικρισία τοῦ ὡραίου καὶ τέως ἀσθενοῦς φύλου δὲν δύναται νὰ τεθῇ ἐν ἀμφιβόλῳ.

★

ΜΙΑ ΥΠΟΔΕΙΞΙΣ

Ξένος διερχόμενος ἐκ Πατρῶν, μᾶς ἀπηύθυνε ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ἐξυμνεῖ τὴν ὡραιότητα τῆς πόλεως ἐκ τῆς ὁποίας ἔμεινε καταγοητευμένος, διότι διαθέτει ὅλας τὰς συγχρόνους ἀνέσεις, ὑποδεικνύει καί τινα παρατηρούμενα ἄτοπα. Ὑπογραμμίζει αἴφνης ὅτι κάμνει χειρίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ξένους ἡ καθημερινὴ ἐκ τοῦ λιμένος καὶ διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, παρέλασις σιδηροδεσμίων κρατουμένων συνοδευομένων ὑπὸ χωροφυλάκων. Εἰς ὅλα τὰ μέρη γράφει — οἱ κρατούμενοι μεταφέρονται διὰ κλειστῶν αὐτοκινήτων καὶ οὕτω δὲν προκαλεῖται τὸ δημόσιον αἴσθημα. Θέτομεν τὴν παρατήρησιν ὑπ' ὄψιν τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς, διότι δὲν στερεῖται ποσῶς ὀρθότητος.

★

ΑΝΑΠΗΡΟΙ ΙΠΠΟΙ

Ἐκ μέρους τοῦ Νομοκτηνιάτρου Ἀχαΐας κ. Π. Βρεττάκου ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Κε Διευθυντά. Εἰς τὴν στήλην τῆς ἐφημερίδος σας «Περὶ τὰ γεγονότα» τῆς 9ης Μαΐου ἐδημοσιεύσατε σχόλιον μὲ τὸν τίτλον «Ἀνάπηροι ἵπποι». Ἐπ' αὐτοῦ θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ σᾶς δώσωμεν μίαν ἐξήγησιν. Εἰς Ἰταλίαν ἐξήχθησαν μέχρι σήμερον ἐκ περιτροπῆς εἰς 5 φορτώσεις 122 ἵπποι μόνον ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν κρινόμενοι τοιοῦτοι κατόπιν ἐπισταμένης ἐξετάσεως. Τὰ ζῶα ταῦτα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθῶσι ὑπὸ τῶν μικροεπαγγελματιῶν ὡς ἀνεγράφη. Καὶ ἐὰν χρησιμοποιοῦνται, τοῦτο γίνεται κακῶς καὶ κατὰ παράβασιν τοῦ Νόμου 1038 περὶ προστασίας τῶν ζώων καὶ τοῦ συναφοῦς τοῦ Β. Δ. 5—8—1919. Τὰ καθιστάμενα ἀνίκανα ζῶα λόγῳ γήρατος, χωλότητος καὶ ἄλλων παθήσεων κανονικῶς πρέπει νὰ θανατώνωνται βάσει ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου Κτηνιάτρου. Δυστυχῶς δὲ πολλὰ τοιαῦτα χρησιμοποιοῦνται καὶ πολλάκις εἰς σκληρὰς ἐργασίας, ὑποβαλλόμενα εἰς ἀφάνταστον βασανισμόν.—Τὸ θέαμα τοῦτο εἶναι καὶ ἀντιαισθητικὸν καὶ προσβάλλει τὸν πολιτισμόν μας. Δὲν νομίζετε ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπωφελούμεθα τῆς ἀναπηρίας των πρὸς ἐξυπηρέτησιν συμφερόντων τινῶν;

Μετὰ τιμῆς Π. Βρεττάκος Νομοκτηνίατρος Ἀχαΐας.

★

ΤΟ ΚΤΙΡΙΟΝ ΙΚΑ

Ὅταν τὸ 1928 τρομεραὶ σεισμικαὶ δονήσεις κατέστρεψαν τὴν Κόρινθον, εἰς τὸ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Γούναρη καὶ Κορίνθου κτίριον ἔνθα σήμερον τὸ ὑποκατάστημα τοῦ Ι.Κ.Α., ἦτο ἐγκατεστημένον τὸ ἐπιτελεῖον τῆς 3ης Μεραρχίας. Αἱ δονήσεις ἐκεῖναι ἔχουν γίνει αἰσθηταὶ ὡς λίαν ἰσχυραὶ καὶ εἰς Πάτρας, ἀποτέλεσμα δὲ τούτου ἦτο νὰ ὑποστοῦν διάφοροι οἰκίαι ρωγμὰς καὶ ἄλλας ζημίας. Περισσότερον παντὸς ἄλλο ἐπλήγη τὸ κτίριον τῆς 3ης Μεραρχίας. Ὁ τότε διοικητὴς στρατηγὸς κ. Πέτρος Κλάδης ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν ζωὴν ἑαυτοῦ ἀλλὰ κυρίως τῆς οἰκογενείας του τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν τοῦ ἀπηρυθύνθη εἰς τὸν τότε Νομομηχανικόν, ὁ ὁποῖος, πράγματι μετὰ λεπτομερῆ ἐπιτόπιον ἐξέτασιν ἀπεφάνθη ὅτι τὸ κτίριον ἦτο ἀκατάλληλον πρὸς κατοίκησιν. Ἀπὸ τοῦ 1928 μέχρι σήμερον οὐδεμία ἐπισκευὴ ἐγένετο εἰς τὸ ἐν λόγῳ οἴκημα, τὸ ὁποῖον ἐν τούτοις δὲν παύει χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν στέγασιν τοῦ ὑποκαταστήματος τοῦ ΙΚΑ. Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Εἶνε ἢ δὲν εἶναι τὸ κτίριον τοῦτο κατάλληλον πρὸς κατοίκησιν; Καὶ ἐὰν δὲν εἶναι, ὅπως δεικνύει ἡ συνοπτικὴ ἱστορία του, τὴν ὁποίαν περιγράψαμεν τότε διατί ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησίς του; Καὶ τὸ σπουδαιότερον: Διατί ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐγκρίνει τὴν κατεδάφισίν του καὶ ἀνέγερσιν νέου κτιρίου;

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ...

(Στὴ γοητεία τῆς σκιᾶς τοῦ ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΣΙΜΑ)

Δὲν ἔμοιαζε τὸ Μαῦρο Καβαλάρη
ὁ νιὸς ποὺ ἀπὸ τοῦ ἄγνωστου τὴ χώρα
ἐπρόβαλε μὲ ὑπερούσια χάρη
μὲς τὸ λυκόφως μυστικὴ ἄϋλη ὥρα.

Ἀρμένιζε τὸ αἱμάτινο Φεγγάρι
κι' ὡς Ναζωραῖος μὲ ὄψη πυροφόρα
ὠϊμὲ σὲ ἀγκάλιασε ἄψυχο κουφάρι
μὲ δέος στὴ νυχτιὰ τὴν πενθοφόρα.

Ὠχρὸς σὰν νεκρολούλουδο ἕνα δάκρυ
ἀπ' τῶν ματιῶν του κύλησε τὴν ἄκρη
ὅταν σὲ ἀσπάστηκε μὲ βουβὸ πόνο.

Τὸ ἀδέλφι του λὲς ἀποχαιρετοῦσε
σὰν ἡ πνοή σου ἔσβυσε, θρηνοῦσε
αἰώνια ἡ μνήμη στοῦ Ἄπλαστου τὸν θρόνο.

Ἀθ. Παπαδόπουλος

Χαιρετισμὸς πρὸς τοὺς ἀγωνιστάς

Η "ΔΙΚΗ,, ΚΑΙ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Τοῦ κ. Ἠλία Δ. Ἀλευρᾶ Προέδρου Πολεμιστῶν 1940—41

Στὸ Δικαστήριο τῆς στρατοκρατουμένης Πάφου πού ἀγγλικαὶ περίπολοι ἐξωπλισμένες σὰν ἀστακοί, μὲ βλοσυρὰ βλέματα, φρουροῦσαν, γιὰ νὰ σκορπίσουν τὸ φόβο καὶ τὴν ἀπειλή, προσήχθησαν δέκα τρεῖς γενναῖοι πατριῶτες "Ἕλληνες 'νὰ βοηθήσουν τοὺς ἀδελφοὺς ὑποδούλους στὴν κίνησι γιὰ τὴν ἀνάκτησι τῆς Ἐλευθερίας των.

Κάθονται στὰ ἐδώλια οἱ τίμιοι "Ἕλληνες. Ἀπ' ἔξω συνεκεντρώθησαν οἱ ἀδελφοί των Κύπριοι, ἐνῶ ὁ νοῦς καὶ ἡ σκέψις τῶν Ἑλλήνων ὅλων εἶναι κοντά τους. Ἀντικρύζουν μὲ αὐταπάρνησιν καὶ Ἑλληνοπρεπῆ στάσιν τὸ κατ' ἐπιταγὴν τῶν δυναστῶν "Ἀγγλων συγκροτηθὲν τρομοκρατικὸν Δικαστήριον, μὲ τὴν ὑπερηφάνειαν ζωγραφισμένην στὰ μέτωπά των, ἀποκρούουν κάθε μιὰ τατηγορία ποὺ κατ' αὐτῶν ἐξακοντίζεται, δίνοντας τὴν ἀπάντησι: «Ἐπράξαμεν ὡς "Ἕλληνες». Καλοῦνται νὰ ζητήσουν ἐπιείκειαν. Μὰ ὅμως οἱ ἄτεγκτοι δικασταὶ δὲν σκέφθηκαν ὅτι οἱ "Ἕλληνες ἐλεύθεροι ἐγεννήθηκαν καὶ ἐλεύθεροι πεθαίνουν.

Καὶ τώρα οἱ γενναῖοι μας ἀγωνισταὶ καὶ πρωτοπόροι στὸν ἰδεώδη ἀγῶνα, σύρθηκαν στὶς φυλακές. Ἀλλ' ὅμως, μέσα ἀπ' τὰ σίδερα τῆς φυλακῆς βγαίνει ἡ φωνὴ τοῦ πόνου των γιὰ τὴν Ἐλευθερία ποὺ συγκινεῖ τὶς ψυχὲς τῶν Ἑλλήνων ὅλων, τὶς γρανιτώνει, τὶς ὑποχρεώνει νὰ συνεγίσουν τὸ ἰδεῶδες ἔργον των. Ἔτσι, πολὺ γρήγορα τὰ μέτρα τῆς βίας θὰ ὀδηγήσουν στὴν ἀνάπαυσιν τῆς πολυπαθήτου ἐλευθερίας των καὶ τὴν Ἕνωσιν τῆς Κύπρου μας. Στέλνοντας ἕνα χαιρετισμὸ στοὺς ἡρωϊκοὺς μας ἀγωνιστὰς, τοὺς εὐχόμεθα τὴν σύντομον ἀπελευθέρωσίν τους καὶ μὲ τὴν Κύπρο μαζί μας.

Ἠλίας Δ. Ἀλευρᾶς

Πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Τοῦ κ. Ν. ΦΙΛΙΠΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Εἶναι βέβαιον ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν καὶ εἰδικῶς ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἱδρύσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ πάσης κατηγορίας, κατεβλήθη καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ καταβάλλεται μεγάλη προσπάθεια πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀγροτῶν, πλὴν ὅμως ἀπέχομεν πολὺ τοῦ σημείου ἐκείνου ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι συγκαταλεγόμεθα μεταξὺ τῶν προηγμένων γεωργικῶν χωρῶν, διότι ἀτυχῶς μᾶς ἠμπόδισαν ὁ τελευταῖος πόλεμος, αἱ κυβερνητικαὶ ἀκαταστασίαι καὶ τὸ ἀνοργάνωτον τοῦ ἀγροτοῦ.

Δὲν εὑρέθη Κυβέρνησις νὰ σταθῇ στὴν ἀρχὴ 5 — 10 χρόνια πρὸς ἐφαρμογὴν ἑνὸς μελετημένου γεωργικοῦ προγράμματος, ἐκτὸς τῆς παρούσης, τῆς ὁποίας τὸ ἔργον ἀκόμη δὲν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν, διότι εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον μελέτης καὶ ἐκτελέσεως.

Εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν μεγάλην προσπάθειαν διὰ τὴν ἐντατικωτέραν ἐκμετάλλευσιν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς καὶ καλλιτέρευσιν τῆς θέσεως τῶν ἐργατῶν ταύτης ἀγροτῶν, κατὰ πολὺ θὰ ἠδύνατο νὰ συμβάλῃ καὶ ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις, ἡ Κοινότης, ἐὰν αὕτη ἦτο καλῶς ὠργανωμένη.

Ὅταν ὁ Τοπάρχης, Κοινοτάρχης ἢ Πρόεδρος Κοινότητος εἶχε κάποια ἀνωτέρα πνευματικὴ κατάρτισι, θὰ ἠδύνατο νὰ συνεργασθῇ στενώτερα μὲ τὸ δάσκαλο, παπᾶ, γεωπόνο, δασοπόνο, καὶ πάντα ἄλλον κρατικὸν ὑπάλληλον φροντίζοντα διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ ἐξύψωσιν τοῦ ἀγροτοῦ.

Ἀτυχῶς σήμερον τὸν Κοινοτάρχην τὸν παίρνει εἴτε δι' ἐκλογῆς, εἴτε διὰ διορισμοῦ τοῦ Κράτους ἀπὸ τὸ χωράφι, ἀμπέλι, πρόβατα ἢ γελάδια καὶ ἀμέσως τοῦ ἀναθέτει καθήκοντα διοικητοῦ μιᾶς Κοινότητος ἀπὸ 500 ἕως 5.000 ἄτομα καὶ χωρὶς κἂν νὰ τὸν μορφώσῃ καὶ παρακολουθήσῃ ἀναμένει ἀπόδοσιν ἐργασίας.

Ἐδῶ εἶναι καθ' ἡμᾶς ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ, τὴν ὁποίαν δὲν κατώρθωσαν μέχρι σήμερον οἱ ἐργάται τῆς Κοινοτικῆς νομοθεσίας! καὶ τὰ ποικιλώνυμα συνέδρια νὰ ἀνεύρουν καὶ ἀποκόψουν μὲ ἕνα δυνατὸ τσεκούρι.

Ὅπως ὁ χωροφύλαξ, δάσκαλος, παπᾶς, γεωπόνος καὶ λοιποὶ κρατικοὶ ὑπάλληλοι προτοῦ ἀναλάβουν δημοσίαν ὑπηρεσίαν περνοῦν ἀπὸ εἰδικὴ σχολὴ καὶ καθ' ὅλην τὴν σταδιοδρομίαν των παρακολουθοῦνται, καθοδηγοῦνται καὶ ἐλέγχονται ἀπὸ ἐπιθεωρητάς, οὕτω ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ καὶ διὰ τὸν Κοινοτάρχην διὰ νὰ λείψῃ τὸ σημερινὸν κατάντημα, κατὰ τὸ ὁποῖον βλέπομεν τὸν Τοπάρχην ὡς ἁπλοῦν διεκπεραιωτὴν ὀλίγων ἐγγράφων, πληροφοριοδότην τῶν Δημοσίων ἀρχῶν, κομματάρχην καὶ τέλος ἕναν τύπον διακοσμητικόν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης χρειάζεται προϊστάμενον μὲ ἀνάλογον μόρφωσιν, ὥστε νὰ ἔχῃ ὅλο τὸ κύρος ποὺ ἀπαιτεῖται νὰ ἐπιβληθῇ στὰ μέλη κοινότητος καὶ ὅλας τὰς ὑπηρεσίας διὰ νὰ κατωρθώσῃ νὰ μεταβάλῃ τὴν ὄψιν τοῦ σημερινοῦ χωριοῦ εἰς τόπον εὐχάριστον παραμονῆς τόσον διὰ τὸν ἀγρότην ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἀστοὺς καὶ τότε θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ καταπολέμησις τῆς ἀστυφιλίας.

Αὐτὸ θὰ κατωρθωθῇ ἀσφαλῶς τότε καὶ μόνον ἐὰν μορφώσωμεν τὸν κοινοτάρχην.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἀπόψεών μας, τὰς ὁποίας ἀπεκρυσταλλώσαμεν ἀπὸ τὴν συνεχῆ ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ἐπαφή μας μὲ τὸ Ἑλληνικὸ χωριό, ἐνδείκνυται νὰ ληφθοῦν τὰ κάτωθι μέτρα:

1) Νὰ ἱδρυθῇ σχολὴ Κοινοταρχῶν, εἰς τὴν ὁποίαν τοὐλάχιστον ἐπὶ τρίμηνον νὰ παρακολουθῇ εἰδικὴν σειρὰν μαθημάτων καὶ διαλέξεων πᾶς κοινοτάρχης μετὰ τὴν ἐκλογήν του καὶ πρὶν παραλάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς Κοινότητος.

2) Εἰς ἑκάστην περιφέρειαν τοῦ νομοῦ ἐκ 5070 Κοινοτήτων νὰ τοποθετηθῇ εἰς Κοινοτικὸς Ἐπιθεωρητὴς ἔχων στοιχειώδεις νομικάς, γεωπονικὰς δασικάς, κλπ. γνώσεις καὶ

3) Νὰ ἱδρυθοῦν 20 πρότυποι Κοινότητες εἰς τὰς ὀρεινὰς περιοχὰς τῆς χώρας καὶ 10 εἰς τὰς πεδινάς, αἱ ὁποῖαι θὰ χρησιμεύσουν ὡς ὑποδείγματα ἱδρύσεως καὶ ἐξελίξεως τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω μέτρων φυσικὰ ἀπαιτοῦνται δαπάναι τὰς ὁποίας σήμερον ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐξεύρῃ, πλὴν ὅμως διὰ νὰ μὴ παρέρχεται ἐπὶ ματαίῳ ὁ χρόνος θὰ δύναται αὕτη νὰ τὰ ἐφαρμόσῃ κατ' αὐρχὴν εἰς ἕνα ἢ δύο νομοὺς τῆς χώρας καὶ ὅταν θὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ συστήματος αὐτοῦ, τότε ἐν καιρῷ, ὅταν τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας ἐπιτρέψουν, ἐπεκτείνεται τὸ σύστημα καὶ εἰς τοὺς ὑπολοίπους νομούς.

Ἡ σημερινὴ παντοδύναμος Κυβέρνησις τοῦ Στρατάρχου Παπάγου ἐλπίζομεν ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων σοβαρῶν ἀγροτικῶν προβλημάτων ποὺ ἀγωνίζεται νὰ ἐπιλύσῃ, ἂς λάβῃ ὑπ' ὄψει τὴν ἀνωτέρω πρότασίν μας, τὴν ὁποίαν ἐὰν υἱοθετήσῃ καὶ τελικῶς ἐφαρμόσῃ, ἂς εἶναι βεβαία ὅτι θὰ ἔχῃ πλήρη ἐπιτυχίαν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ θεωρηθῇ τὸ μεγαλύτερον κατόρθωμα διὰ τὸν ἀγρότην.

ΝΙΚ. ΦΙΛΙΠΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος Ἀγροτ. Συλλόγου Νομοῦ Ἀχαΐας

"Οσα δὲν ἔγραψεν ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία

ΟΙ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ Τ

Ἡ πλατεῖα Γεωργίου ἦταν τὸ περιβόλι τους. — Ἐκδίκησις κατὰ τ Τούρκων.—Γεγονότα στὸ Βλατερό.—Μία πηγὴ κάτω ἀπὸ τὸ συντ

Ἀφήγησις τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. ΤΑΚΗ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥ

Καὶ πάλιν σήμερον θὰ σᾶς διηγηθῶ γεγονότα ποὺ δὲν ἔγραψε ἡ ἱστορία τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Τὸ ἔτος 1815 ζοῦσεν εἰς τὸ χωρίον «Παληοπαναγιὰ τῆς Σπάρτης ἕνας μεσόκοπος χωρικὸς ὀνόματι Γιαννάκης Μπέρτος. Ἦταν χῆρος μὲ πέντε παιδιὰ ποὺ εἶχαν μεγαλώσει. Τὰ τέσσαρα ἦταν ἀγόρια καὶ τὸ μικρότερο τὸ πέμπτο ἦταν ἡ Θεώνη, ἕνα κορίτσι 18 ἐτῶν. Ἡ αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ ποὺ κατοικοῦσεν ἡ οἰκογένεια τοῦ Γιαννάκη συγκοινωνοῦσε ἀπὸ τὸ ὄπισθεν μέρος μὲ τὴν αὐλὴ τοῦ κονακιοῦ τοῦ Πασσᾶ τῆς περιφερείας. Ἡ χανούμισα σύζυγος τοῦ Πασσᾶ ἐσυμπαθοῦσε πολὺ τὴν μικρὰν Θεώνην καὶ πολλὲς φορὲς τὴν καλοῦσε νὰ τῆς κάνῃ συντροφιὰ εἰς τὸν ὀντᾶ της.

Ἡ χανούμισα εἶχε δύο υἱούς, τὸν Γιουσοὺφ, 22 ἐτῶν καὶ τὸν Ὀσμὰν 20 ἐτῶν. Τὴν ἄνοιξιν αὐτὴν τοῦ 1815 εἶχε στείλῃ τὰ παιδιά της μὲ συνοδεία εἰς τὴν ἱερὰν πόλιν τῆς Ἀραβίας Μέκκαν ἵνα προσκυνήσουν τὸν τάφον τοῦ Μωάμεθ. Ὀλίγον ἀργότερον καὶ ὅταν τὰ παιδιὰ τῆς χανούμισας εἶχον ἐπιστρέψει εἰσῆλθον ἕνα μεσημέρι εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Θεώνης καὶ ἀφοῦ τὴν ἔρριψαν χάμω προσεπάθησαν νὰ τὴν κακοποιήσουν. Τὸ κορίτσι ἄρχισε νὰ φωνάζῃ βοήθεια. Βλέποντας τὰ Τουρκόπουλα ὅτι ἀνθίστατο τῆς ἔσφιξαν τὸ λαιμὸ μὲ ἕνα μαντίλι καὶ τὴν ἔπνιξαν. Ἐκείνη τὴν στιγμὴν ἠκούσθησαν τὰ βήματα τῶν προσδραμόντων γειτόνων καὶ οἱ δράσται ἔτρεξαν νὰ φύγουν. Ἀλλὰ ἐνῶ κατέβαιναν τὴν μικρὴν σκάλαν τὰ ἐπρόφθασαν οἱ γείτονες καὶ τοὺς ἀνεγνώρισαν. Ἔβαλαν οἱ γείτονες τὴν μικρὰν Θεώνην εἰς τὸ κρεββάτι της καὶ ἤρχισαν τὰ μοιρολόγια.

Ὅταν ὁ γέρο - Γιαννάκης ἔφθασεν ἀπὸ τὰ κτήματά του μὲ τοὺς τέσσαρους υἱούς του, ἔπεσε λιπόθυμος σὲ ἕνα κρεββάτι. Ὅταν συνῆλθεν εἶπεν εἰς τοὺς υἱούς του νὰ μὴν ἀνακατευθοῦν αὐτοί, διότι εἶναι δική του ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐκδικήσεως. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκήδευσαν τὴν Θεώνην καὶ ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς τῆς «Παληοπαναγιᾶς» ἠκολούθησαν τὴν κηδείαν καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὰ πέριξ χωρία.

Μετὰ τὴν κηδείαν ὁ γέρο Μπέρτος διέδωσεν ὅτι πωλεῖ ὅλην του τὴν περιουσίαν εἰς πολλὴν εὐθηνὴν τιμὴν προκειμένου νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν Σπάρτην. Πράγματι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐξεποίησε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς περιουσίας του καὶ ἕνα βράδυ ἀφοῦ ἐφόρτωσεν μερικὰ ροῦχα εἰς τὸ ἄλογόν των εἰς τὴν αὐλὴν των ὥρμησαν ὠπλισμένοι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πασσᾶ καὶ ἀφοῦ ἐφόνευσαν τοὺς τρεῖς Τούρκους φύλακας, ἀνῆλθον ἐπάνω εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἔσφαξαν ὅλην τὴν οἰκογένειαν τοῦ Πασσᾶ καθὼς καὶ ἕναν Τοῦρκον Ἀγᾶ, ὅστις ἦτο μουσαφίρης τοῦ Πασσᾶ. Ἐπιστρέψαντες εἰς τὴν αὐλήν των ἐπῆραν τὸ φορτωμένον ἄλογόν τους καὶ ἔφυγαν διὰ τὸν Πύργον τῆς Ἠλείας καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κυλήνην ὅπου ἐπώλησαν τὸ ἄλογόν τους καὶ ἐπεβιβάσθησαν εἰς ἕνα καΐκι καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν Ζάκυνθον ὅπου τὴν κατεῖχον τότε οἱ Ἄγγλοι.

Ἐκεῖ τὰ τρία παιδιὰ τοῦ Μπέρτου κατετάγησαν ὡς ἐθελονταὶ εἰς τὸν Ἀγγλικὸν [illegible] τόν, ὁ δὲ Γιαννάκης Μ[illegible] μὲ τὸν νεώτερον υἱόν του [illegible] Θεοφάνην κατώκησαν εἰς [illegible] πόλιν ὅπου ὁ γέρο Μπέρ[illegible] γνωρίσθη μὲ πολλοὺς ὁπλ[illegible] γοὺς Ἕλληνας καθὼς καὶ [illegible] Θεόδωρον Κολοκοτρώνη [illegible] τὴν λῆξιν τῆς θητείας τ[illegible] διῶν, ἀπεφασίσθη μεταξ[illegible] πως φύγουν διὰ τὰς Πάτρ[illegible] νὰ μὴν συλληφθοῦν ἀπ[illegible] Τούρκους τῶν Πατρῶν [illegible] τὸ ἐπώνυμόν τους καὶ τὸ [illegible] Γιαννάκης, τὸ ὄνομα τοῦ [illegible] των, τὸ μετέτρεψαν εἰς [illegible] κόπουλον καὶ ἔλαβον συστ[illegible] ἐπιστολὰς διὰ τὸν Μπ[illegible] Ροῦφον. «Σεῖς δὲν ἔχετε [illegible] τα νὰ ἀγοράσετε κτήματα [illegible] Γηροκομεῖον ἢ ἀπιστομ[illegible] εἶναι καλὰ ἀμπέλια καὶ σ[illegible] τοὺς εἶπεν ὁ Ροῦφος. Θ[illegible] δώσω κάτι νεροκαλαμιὲς [illegible] πελισοὺς ὅπου εἶναι κοντ[illegible] τὴν θάλασσα».

Πράγματι, τοὺς ἔδωσε [illegible] ἀδειαν τῶν Τουρκικῶν ἀρ[illegible] κάτω μέρος, ὅπου εἶναι σ[illegible] ἡ Πλατεία Γεωργίου, εἰς [illegible] ποτον καλλιεργοῦσαν κτ[illegible] εἴδη, χυμονικά, πεπόνια [illegible] Ἔφτιασαν δὲ τὴν καλύβ[illegible] ἀκριβῶς ὅπου εἶναι σ[illegible] δευτέρα Ἐφορία. Εἶχαν [illegible] ὡς τρία ἔτη ὅταν ἕνα μ[illegible] τρεῖς Τοῦρκοι εἰσῆλθον εἰς [illegible] ριβόλι καὶ ἤρχισαν νὰ κόβ[illegible] πεπόνια καὶ τὰ καρπούζ[illegible] ταν ὁ γέρο Γιαννάκης ἐπ[illegible] τοὺς ἔκαμε παρατήρησ[illegible] σαν νὰ τὸν κτυποῦν ἀ[illegible] ἕνα δὲ μικρὸ παιδί ποὺ [illegible] τὸ γέρο ἔτρεξεν εἰς τὸ κ[illegible] Βλατεροῦ ὅ